

زبانه‌ی Security به لیست زبانه‌ها اضافه خواهد شد. در پارسیشن‌های NTFS این زبانه تنظیمات سطح بالای مجوز دسترسی به پرونده و پوشه را تعیین می‌کند. ویندوز اکس‌پی به منظور سهولت کار پیشنهاد می‌کند که این گزینه علامت‌دار باقی بماند.

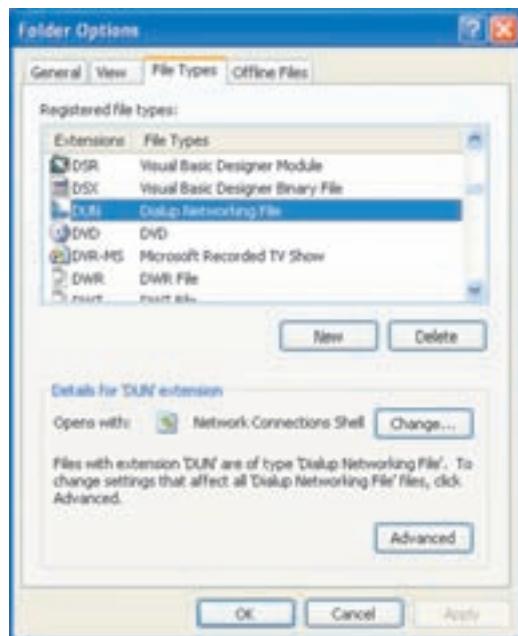
در صورت کلیک روی دکمه‌ی دستور Restore Defaults، کلیه‌ی تنظیمات پیش‌فرض ویندوز اکس‌پی بر روی گزینه‌های فوق اعمال خواهد شد.

برای آن‌که تنظیمات کار بر روی کاوشگر ویندوز اکس‌پی اعمال شود، روی دکمه‌ی **Apply** کلیک کنید. کلیک روی دکمه‌ی **OK** سبب می‌شود به تنظیمات ترتیب اثر داده شود و کادر محاوره‌ای Folder Options نیز بسته خواهد شد.

- زبانه‌ی File Types:

در صورت کلیک روی زبانه‌ی File Types از کادر محاوره‌ای Folder Options کادری مانند شکل ۳-۳۰ ظاهر می‌شود.

قبل از این‌که ما محتویات این زبانه را توضیح دهیم، یک آزمایش ساده انجام دهید. با کاوشگر ویندوز پوشه‌ی دلخواهی را که دارای تعداد زیادی پرونده از انواع مختلف است، باز

شکل ۳-۳۰

همان‌طور که مشاهده می‌کنید، ویندوز روی هر پرونده، نشانه‌ای را نمایش می‌دهد. آیا تا به حال از خود پرسیده‌اید که این نشانه‌ها بر چه اساسی نمایش داده می‌شوند؟ در پاسخ باید گفت، سیستم عامل ویندوز اکسپی، پرونده‌ها را بر اساس پسوند (extension) آنها می‌شناسد. این لیست شناسایی در Registry^۱ ویندوز ثبت می‌شود. با نصب هر برنامه‌ی جدید، تعداد پسوندهایی که ویندوز قادر به شناسایی آنهاست افزایش می‌یابد. هر برنامه هم احتمالاً با پروندهای دارای پسوند مختص خود سروکار دارد. در زبانه‌ی File Types، انواع پسوندهای و پروندهایی که ویندوز قادر به شناسایی آنهاست به همراه برنامه‌ی مرتبط با آنها نمایش داده می‌شود. کافی است نوار انتخاب را روی یک نوع دلخواه جابه‌جا کنید تا بتوانید جزئیات مربوط را مشاهده کنید. به عنوان مثال، در شکل ۳-۳۰ نوار انتخاب روی پسوند DUN قرار دارد. همان‌طور که مشاهده می‌کنید، پروندهایی با این پسوند از نوع پرونده ایجاد شبکه با شماره‌گیری Dialup Networking File است. در بخش جزئیات (Details) عبارتی با شماره‌گیری Open with: Network Connections Shell می‌باشد. در صورتی که برنامه‌ی بازکننده‌ی پرونده را تعیین می‌کند. در صورتی که می‌خواهد برنامه‌ی بازکننده‌ی پروندهای با پسوند DUN را تغییر دهید، روی دکمه‌ی دستور ... Change کلیک کنید. در این صورت پنجره‌ای باز می‌شود و کلیه‌ی برنامه‌های نصب شده در رایانه را مشاهده خواهید کرد. اگر نتوان برنامه‌ی مورد نظر را برای باز کردن پروندهای با پسوند انتخاب شده تعیین کرد.

دکمه‌ی Advanced تنظیمات مربوط به نحوه‌ی باز شدن پروندهای با پسوند انتخاب شده را از این می‌کند.

- زبانه‌ی Offline Files

زبانه‌ی Offline Files برای کار با پروندها و برنامه‌های ذخیره شده از شبکه، به‌هنگام قطع ارتباط به‌کار می‌رود (شکل ۳-۳۱). به این‌گونه کار کردن با برنامه‌ها، وضعیت برونو خطی یا غیرمتصل (Offline) گویند. پروندهای برونو خطی معمولاً در پوشش‌ای به‌نام Offline Files نگهداری می‌شوند.

برای مشاهده و تنظیم گزینه‌های این صفحه، ابتدا باید گزینه‌ی Use fast user switching را از پنجره‌ی Control Panel از صفحه‌ی Users account غیرفعال کنید (در مبحث مدیریت کاربران از کتاب سیستم‌عامل جلد دوم آموزش داده خواهد شد).

۱. در سیستم‌عامل ویندوز، رجیستری یک بانک اطلاعاتی است که در آن تنظیمات سیستمی و کاربری و اطلاعات پیکربندی نگهداری می‌شود.

شکل ۳-۳۱

با فرض اینکه گزینه‌های موجود در پنجره‌ی Offline Files فعال هستند این گزینه‌ها را شرح می‌دهیم:

• علامت‌دار کردن این گزینه سبب می‌شود که پرونده‌های شبکه در حالت غیرمتصل نیز قابل استفاده باشند.

• با علامت‌دار کردن این گزینه، به سیستم اعلام می‌کنیم که بعد از اتصال به شبکه، کلیه‌ی پرونده‌های برونو خطی با داده‌های اصلی همسان شوند.

• علامت‌دار کردن این گزینه سبب همسان کردن پرونده‌های موجود بر روی سیستم با پرونده‌های شبکه، قبل از خروج از شبکه می‌شود.

Display a reminder every 60 minutes • علامت‌دار باشد، در مقاطع زمانی تنظیم شده، سیستم عامل همگام‌سازی پرونده‌های

برون‌خطی با پرونده‌های شبکه را به شما یادآوری می‌کند.

Create an offline files shortcut on the desktop • کردن این گزینه، به سیستم عامل اعلام می‌کنیم که یک کلید میانبر برای دسترسی به

پرونده‌های برون‌خطی بر روی میزکار ویندوز اکسپلور ایجاد کند.

Encrypt offline files to secure data • وقتی این گزینه علامت‌دار باشد،

پرونده‌های برون‌خطی برای محترمانه ماندن به صورت رمزگذاری شده در می‌آیند.

Amount of disk space to use for temporary offline files • با جایه‌جایی دکمه‌ی لغزان، می‌توان میزان فضای دیسک سخت را که برای نگهداری

پرونده‌های برون‌خطی قابل استفاده است، تعیین کرد.

کلیک روی دکمه‌ی دستور Delete Files... سبب می‌شود پرونده‌های برون‌خطی ذخیره شده روی سیستم حذف گردد.

کلیک روی دکمه‌ی دستور View Files... سبب می‌شود پرونده‌های برون‌خطی موجود در پوششی Offline Files Folder ظاهر گردد.

دکمه‌ی دستور Advanced نیز برای انجام تنظیمات پیشرفته‌ی رفتار سیستم عامل، در صورت قطع ارتباط با شبکه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

خلاصه‌ی فصل

پنجره‌ی کاوشگر امکان مدیریت محتویات درایوها و پوشه‌ها را فراهم می‌کند. بخش محتویات پنجره‌ی کاوشگر ویندوز می‌تواند پرونده‌ها را در نماهای (View) مختلفی نمایش دهد. با جابه‌جا شدن در سطح درایوها و پوشه‌ها مسیر جاری یعنی مسیری که در نوار آدرس نوشته شده است، تغییر پیدا می‌کند. در بخش محتویات پنجره‌ی کاوشگر می‌توان پرونده‌های موردنظر را انتخاب، از آنها نسخه‌برداری یا به محل دیگری جابه‌جا کرد.

برای اجرای برنامه‌ها در ویندوز اکس‌پی، کافی است در محیط کاوشگر ویندوز، روی آنها دوبار کلیک کنید. با این حال اگر بخواهید می‌توانید با گزینه‌ی Run از منوی Start نیز این کار را انجام دهید.

ویندوز بین نوع پرونده‌ها و برنامه‌هایی که آنها را باز می‌کنند، ارتباط برقرار می‌کند. با این حال می‌توان برنامه‌ی موردنظر برای باز کردن پرونده را به صورت سفارشی انتخاب کرد. ویندوز اکس‌پی امکان مشاهده مشخصات پرونده، پوشه و درایو را فراهم کرده است. برای این منظور کافی است روی آنها کلیک راست و از منوی حاصل، گزینه‌ی Properties را انتخاب کنید.

در صورت انجام تنظیمات مورد نیاز، ویندوز اکس‌پی امکان حروف‌نگاری فارسی حروف و اعداد را فراهم می‌کند.

کارکردهایی مانند تغییر نام، حذف، نسخه‌برداری و جابه‌جایی پرونده‌ها و پوشه‌ها به راحتی در ویندوز اجرا می‌شود.

با حذف پرونده‌ها و پوشه‌ها، آنها به صورت کامل حذف نمی‌شوند، بلکه درون سطل بازیافت نگه‌داری می‌شوند. پرونده‌های حذف شده که در سطل بازیافت قرار می‌گیرند، قابل بازیافت هستند.

برای جستجوی پرونده‌ها و پوشه و حتی رایانه‌ها در شبکه می‌توان از امکانات ویندوز استفاده کرد. در مورد پرونده‌ها جستجو می‌تواند بر اساس نام، نوع، اندازه و بخشی از محتوای آن انجام شود.

كاوشگر ویندوز، پرونده‌ها و پوشه‌های سیستم را بر اساس تنظیمات بخش Folder Options نمایش می‌دهد. این گزینه‌ها را می‌توان از مرکز کنترل (Control Panel) یا منوی Tools گزینه‌ی Folder Options تنظیم کرد.

خودآزمایی

۱. سه روش نمایش نما (View) برای نمایش محتویات پنجره‌ی کاوشگر را توضیح دهید.
۲. تفاوت کارکرد گزینه‌های Save as و Save از منوی File در برنامه‌هایی مانند WordPad چیست؟
۳. یک نقاشی ساده در محیط Paint ترسیم کنید. آن را با نام دلخواه و پسوند BMP و JPG، روی میزکار ذخیره کنید و اندازه‌ی پرونده‌های حاصل را با یکدیگر مقایسه کنید.
۴. چگونه می‌توان پرونده تصویری ذخیره‌شده روی درایوهای دیسک سخت را برای ویرایش مجدد با برنامه‌ی Paint باز کرد؟
۵. مشخصات پوشه‌ی My Pictures موجود در پوشه‌ی My Documents را بررسی و یادداشت کنید.
۶. برنامه‌ی کاوشگر ویندوز را اجرا کنید و به پرسش‌های زیر پاسخ دهید:
  - (الف) تعداد درایوهای دیسک سخت رایانه
  - (ب) تعداد درایوهای حافظه‌ی جانبی قابل حمل
  - (ج) فضای اشغال شده‌ی هر یک از درایوهای دیسک سخت
  - (د) کل ظرفیت هر یک از درایوهای دیسک سخت
 آیا با جمع ظرفیت‌های درایوهای دیسک سخت می‌توان کل ظرفیت دیسک را به دست آورد؟
۷. منظور از صفت‌های پرونده چیست؟ چگونه می‌توان صفت‌های پرونده را مشاهده یا آنها را تغییر داد؟
۸. آیا همیشه امکان بازگرداندن پرونده‌های حذف شده وجود دارد؟
۹. با استفاده از پانل جستجوی کاوشگر، پرونده‌های زیر را جستجو کنید:
  - (الف) پرونده‌هایی با پسوند EXE در درایو D:

ب) پرونده‌هایی که با حرف K شروع می‌شوند، اندازه‌ی آنها حداقل ۱۶ کیلوبایت است و در درایو C قرار دارند.

ج) پرونده‌هایی که تاریخ ایجاد آنها از دو ماه پیش تاکنون است.

۱۰. کاوشگر ویندوز اکسپرسی را به گونه‌ای تنظیم کنید که پرونده‌ها و پوشه‌های پنهان را نمایش دهد.

۱۱. در پوشه‌ی My Documents چه پوشه‌هایی به صورت پیش‌فرض وجود دارند و به چه منظور به کار می‌روند؟

فصل چهارم

سازماندهی محیط کار

پس از آموزش این فصل، هنرجو می‌تواند:

- دلیل قالب‌بندی کردن درایوها را شرح داده و درابو خواسته شده را قالب‌بندی کند؛
- روی CD-ROM اطلاعات موردنظر را بمویسند؛
- روش فشرده کردن پروندها و پوششها را توضیح دهد؛
- پروندها و پوششها را فشرده کند؛
- میانبرها را مدیریت (ایجاد، کپی، حذف و ...) کند؛
- روش‌های منظم کردن نشانه‌های واقع در میزکار را توضیح و انجام دهد؛
- تنظیمات نوار وظیفه در ویندوز اکسپلور را بیان کند و انجام دهد.

۴-۱ آماده‌سازی درایوها

- قالب‌بندی منطقی: به طور معمول دیسک‌سخت رایانه، دارای ظرفیت بالایی است. برای مدیریت بهتر اطلاعات، دیسک‌های سخت را به نواحی کوچکتری به نام پارتیشن تقسیم‌بندی می‌کنند. هر پارتیشن در سیستم عامل ویندوز اکسپلور به صورت یک درایو شناخته می‌شود. بعد از این‌که دیسک‌سخت به چند پارتیشن تقسیم‌بندی شد، باید هر درایو را به صورت منطقی قالب‌بندی کنید تا بتوانید اطلاعات را روی آن ذخیره کنید. قالب‌بندی منطقی هر درایو، سبب ایجاد سیستم پرونده (file system) روی آن

می‌شود. **سیستم پرونده**، سیستمی برای نگهداری و سازماندهی اطلاعات روی درایو است. در هنگام قالب‌بندی یک درایو، علاوه بر قالب‌بندی منطقی سکتور، شیار و سیلیندر، بخش‌هایی مانند:

- سکتور رکورد راه‌انداز (در صورت راه‌انداز بودن درایو)
- جدول تخصیص پرونده
- جدول فهرست ریشه
- فضای داده‌های دیسک

نیز روی دیسک به وجود می‌آید. هر درایو می‌تواند یک بار قالب‌بندی شود و تا مدت‌ها مورد استفاده قرار گیرد.

تذکر

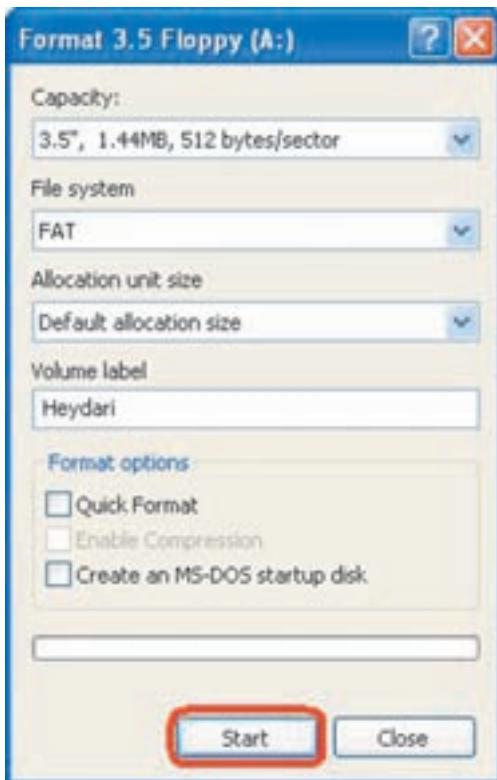
قالب‌بندی یک درایو به دلیل دگرگون کردن قالب‌بندی پیشین سطح دیسک، سبب از بین رفتن کلیه‌ی پرونده‌ها و محتویات آن می‌شود. قالب‌بندی با عمل حذف کامل اطلاعات (Delete) یکسان نیست. بازیابی اطلاعات درایو قالب‌بندی شده دشوار و گاهی غیرممکن است. لذا مراقب قالب‌بندی اشتباهی درایوهای سیستم خود، به ویژه درایوهای دیسک سخت باشید.

مراحل قالب‌بندی دیسک نرم

۱. یک دیسک نرم برای قالب‌بندی را درون درایو مربوط قرار دهید. (مطمئن شوید که سوراخ Write Protect آن بسته باشد، زیرا باز بودن سوراخ مانع تغییر محتویات آن می‌شود.)
۲. باز کردن محیط کاوشگر ویندوز و انتخاب درایو دیسک نرم، روی آن کلیک راست و گزینه‌ی Format... را انتخاب کنید. (البته می‌توانید از منوی File نیز گزینه‌ی Format را انتخاب کنید.)

۳. در این مرحله کادر محاوره‌ای شکل ۴-۱ ظاهر و از شما خواسته می‌شود پارامترهای قالب‌بندی را مشخص کنید. این پارامترها عبارتند از:

(الف) ظرفیت (Capacity): تعیین کنندهٔ ظرفیت درایو مورد نظر است. برای دیسک‌های نرم معمولی، ظرفیت به صورت ۱.۴۴ MB, 3.5 اینچ و 512 bytes/sector ظاهر می‌شود.

شکل ۴-۱ کادر محاوره‌ای مشخصات قالب‌بندی دیسک‌نرم

(ب) سیستم پرونده (File System): تعیین کنندهٔ نوع جدول مدیریت پرونده است. در مورد دیسک‌نرم، تنها یک نوع سیستم پروندهٔ FAT وجود دارد ولی برای قالب‌بندی درایوهای دیسک‌سخت، سیستم پروندهٔ FAT32 و NTFS نیز قابل انتخاب است.

ج) اندازه‌ی واحد تخصیص (Allocation Unit Size): تعیین کننده‌ی اندازه‌ی هر واحد قابل تخصیص برای نگهداری اطلاعات است. هر واحد قابل تخصیص معمولاً^۱ کلستر^۱ نامیده می‌شود.

د) برجسب درایو (Volume label): نامی است که به درایو نسبت داده می‌شود. این نام بعداً نیز قابل تغییر است.

ه) گزینه‌های قالب‌بندی (Format Option): شامل تنظیمات اختیاری قالب‌بندی است که عبارتند از:

۱. قالب‌بندی سریع (Quick Format): با علامت‌دار کردن این گزینه، قالب‌بندی با سرعت بالاتری انجام می‌شود و اغلب به منظور حذف سریع همه‌ی محتويات درایو به کار می‌رود (جدول FAT پاک می‌شود).

۲. امکان فشرده‌سازی (Enable Compression): با علامت‌دار کردن این گزینه، درایو می‌تواند اطلاعات را به صورت فشرده نیز نگهداری کند. این گزینه برای درایوهای دیسک سخت با سیستم پرونده‌ی NTFS فعال می‌شود.

۳. ایجاد دیسک راه‌انداز (Create an Ms-Dos start up disk): در صورت علامت‌دار بودن این گزینه، بعد از پایان قالب‌بندی، پرونده‌های راه‌انداز در سکتور راه‌انداز کپی می‌شود و درایو موردنظر می‌تواند برای راه‌اندازی رایانه مورد استفاده قرار گیرد یا اصطلاحاً Start up یا Bootable شود. برای شروع عملیات قالب‌بندی، روی دکمه‌ی Start کلیک کنید. حال باید منتظر بمانید تا عملیات قالب‌بندی به پایان برسد.

تمرین

با انتخاب یک دیسک نرم که اطلاعات ارزشمندی ندارد، روند قالب‌بندی را به صورت عملی تجربه کنید.

تمرین

با انتخاب یکی از درایوهای دیسک سخت و باز کردن کادر محاوره‌ای Format، تفاوت کادر حاصل را با کادر شکل ۴-۱ بیان کنید (به خاطر داشته باشید روی Start کلیک نکنید).

باید توجه داشت که:

۱. امکان قالب‌بندی درایوهای سیستمی یا راهانداز وجود ندارد.
۲. در قالب‌بندی سریع، سطح دیسک بازبینی نمی‌شود.
۳. عملیات قالب‌بندی دیسک‌ها به‌وسیله‌ی اعلان دستور نیز قابل اجراست که در فصل هفتم، چگونگی انجام آن را مشاهده خواهید کرد.

۴-۲ نوشتن اطلاعات روی CD-ROM

امروزه قیمت CD و رایتر^۱ به صورت چشمگیری کاهش یافته و روی اغلب رایانه‌های شخصی، در دسترس هستند. ویندوز اکسپی دارای یک برنامه‌ی داخلی برای نوشتن اطلاعات روی CD-ROM است. نوشتن اطلاعات روی CD-ROM با کاوشگر ویندوز، یک فرایند ساده‌ی سه مرحله‌ای به صورت زیر است:

۱. انتخاب پرونده‌ها و پوشه‌ها و کپی آنها به ناحیه‌ی ذخیره‌سازی (Storage Area).
۲. بررسی حجم پرونده‌ها برای اطمینان از این‌که روی CD-ROM قابل ذخیره‌سازی هستند.
۳. نوشتن پرونده‌ها روی CD-ROM.

مرحله‌ی ۱: پرونده‌ها و پوشه‌های موردنظر را انتخاب کنید و از منوی File، گزینه‌ی Send to و زیرگزینه‌ی CD Drive را انتخاب کنید. با انجام این کار، ویندوز پوشه‌ها و پرونده‌های انتخابی را به فضای ذخیره‌سازی کپی می‌کند. البته روش‌های دیگری نیز برای انجام این کار وجود دارد.

با ارسال پرونده‌ها و پوشه‌ها به فضای ذخیره‌سازی، در بخش اعلان نوار وظیفه Files Ready to be written (Notification Area) کادر کوچکی ظاهر می‌شود و پیام to the CD درون آن نوشته می‌شود. اگر باز کردن پنجره‌ی کاوشگر ویندوز روی نشانه‌ی CD-Drive کلیک کنید، فضای ذخیره‌سازی را نمایش می‌دهد. ویندوز یک فلش روبه پایین روی نشانه‌ی هر پرونده یا پوشه نمایش می‌دهد که نشان دهنده‌ی موقتی بودن پرونده‌های است.

۱. به این درایوها CD-Writer گویند.